

"als ik eenmaal bezig ben kan ik nu eenmaal moeilijk stoppen"

Mijn vrouw was een paar dagen geleden ontsnapt door met een broodzaag de tralies door te zagen, die in de verouderde inrichting gewoon van koek waren, een kind kon de was doen, maar on derdehand zwierf ze half waanzinning op straat uit vullisbakken te vreten, toen ze opgepakt werd werd ze weer snel ontslagen in het kader van de Nieuwe Psychiatrie en de bezuinigingen op de gezondheidszorg en verviel blijkbaar weer in het oude patroon maar aangezien juridisch de be wijslast niet gelijk was rond te krijgen viel er erg weinig tegen te beginnen of men zou dan hele nachten moeten gaan posten voor de doos waarin zij tijdelijk onder de Vondelbrug haar intrek had genomen en nogal wat ongedierte tierig in weelde. Juist in die tijd werkte ik in het lager onderwijs en was het zo om en nabij de kerst en kreeg ik van een goede weblogvriend een kerstpakket met een fles Corbière en een half rottend konijn, in die zin dat het zwart uitgeslagen stijf van de schimmel stond. Het konijn al half gestroopt door zijn echtgenote, maar de behaarde poten zaten er nog aan. Ik was toch al woedend over dat kolerewijf van mij dat maar tekeer ging in haar wanen en de door haar aangebrachte beschadigingen van de auto, dat ik de poten van dat konijn eraf heb gezaagd met een handzaag en in de brievenbus heb gedaan van de eerste de beste deur die ik tegen kwam, ook omdat ik dacht dat mijn geheime liefdesvriendin zich al aan mijn weblogvriend over gegeven had en langs de kant van de weg sliploos lag te wachten met gespreide dijen tot hij voor bij zou scheuren in zijn buitengewoon snelle wagen die in een paar seconden op trekt van nul tot honderd veertig kilometer per uur, waarin hij zich niet vergiste, met rokende banden weg scheurde en heb s'avonds gelijk mijn ex-echtgenote gebeld en toen vertelde ze me dat ze er ook niks aan kon doen dat die man nu eenmaal zo was, hij leefde volgens haar in zijn eigen gedachtewereld, alhoewel zij hem helemaal niet kende, maar dat God haar al weer de opdracht had gegeven de auto's te vernielen, ook die auto van Ozephant, die er naast stond geparkeerd. Ik gaf toe dat het wel een beetje overdreven was dat we de wielen er af hadden gehaald en het voertuig op kistjes hadden gezet, maar als ik eenmaal bezig ben kan ik nu eenmaal moeilijk stoppen dat hoort bij mijn ziektebeeld als paranowiede schizofreen met borderline trekken.